

ἀγριόγουλα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γούλα.

Φυτόν, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἱασιν πληγῶν ἐπιτιθέμενα ἐπ' αὐτῶν.

ἀγριογουρούνα ἡ, πολλαχ. ἀγριογουρούνα Πελοπν. (Μάν.) ἀγριόγουνα Στερελλ. (Ἀρτοτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γουρούνα.

1) Τὸ θῆλυ τοῦ ἀγριοχοίρου πολλαχ. Μεταφ. ἐπὶ γυναικὸς ὑβριστικῶς Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Συνών. σκρόφα.

2) Ἀγριόχοιρος ἑνιαχ. [**]

ἀγριογουρουνίδα ἡ, Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γουρουνίδα.

Πτηνόν τι ἄγριον.

ἀγριογούρουνο τό, ἀγριογούρυνι πολλαχ. ἀγριογούρυνι Πελοπν. (Μάν.) ἀγριογούρουνο σύνηθ. ἀγριογούρουνο Κρήτ. ἀγριόγου'νο Μακεδ. (Βογατσ.) ἀγριουγούρουνο Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀγριόγου'νου Θεσσ. ἀγριόγ'ζιουνου Θράκ. ἀγριού'νου Μακεδ. (Βελβ.) ἀγρέγου'νου Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γουρού'νι. Ὁ τύπ. ἀγριογούρουνο καὶ παρὰ Γερμ.

Ἀγριόχοιρος, σὺς ὁ Εὐρωπαϊκός (sus Europaeus) ἔνθ' ἄν.: Θὰ πάμι γι' ἀγριουγούρουνα (πρὸς ἄγραν ἀγριοχοίρων) Ζαγόρ. || Παροιμ. Τὸ καλὸ τ' ἀπίδι τὸ τρώει τ' ἀγριογούρουνο (ἐπὶ τῶν τυχηρῶν, οἱ ὅποιοι ἀκόπως καρποῦνται τὰ καλύτερα) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μεταφ. ἐπὶ εὐτελοῦς ἀνθρώπου πολλαχ. [**]

ἀγριογριμπιλειά ἡ, Εὐβ. (Ἰστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγριαμπειλιά. Παρατηρητέα ἡ διπλῇ σύνθεσις μετὰ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος. Κληματίς.

ἀγριογυναῖκα ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γυναῖκα.

1) Ἡ ἀγρία τὴν ὄψιν γυνὴ κοιν.: Αὕτῃ εἶναι μὲ ἀγριογυναῖκα ποῦ σοῦ κόβεται τὸ αἷμα νὰ τὴν βλέπῃς! κοιν.

β) Ἡ νηρηὶς Νάξ. Συνών. νεράϊδα. 2) Ἡ τραχεῖα τοὺς τρόπους γυνή, ἡ βάνανσος κοιν.: Τί ἀγριογυναῖκα ποῦ εἶναι! Δὲν μπορεῖς νὰ τῆς μιλήσῃς χωρὶς νὰ σὲ βροῖσῃ.

ἀγριοδάμαλο τό, Πελοπν. (Λακων.) — ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,145 (ἔκδ. Μαρασλῆ) ΚΚρυστάλ. Ἔργα 2,46.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δαμάλι.

Ἀγρία δάμαλις ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Σ τὴ σιδερένια φλούδα σου χωρὶς νὰ τήνε γδάρῃ τοῦ λόγγου τ' ἀγριοδάμαλο τὰ κέρατα ἐτροχοῦσε

ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν.

ἀγριοδαμασκηνα ἡ, πολλαχ. ἀγριοδαμασκηνα Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δαμασκηνα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Τὸ φυτόν προύμνη ἡ ἐμβολιαζομένη (prunus insititia) τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (rosaceae), ἡ τῶν ἀρχαίων

κοκκυμηλέα. Συνών. ἀβραμυλεά, ἀγριοαβραμυλεά, ἀγριοκορομηλεά, ἀγριοπουρνελλεά, κορομηλεά. [**]

ἀγριοδαμάσκηνο τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δαμάσκηνο.

Ὁ τῆς ἀγριοδαμασκηναῖς καρπός, τὸ ἀρχαῖον κοκκύμηλον.

ἀγριοδαυκεα ἡ, Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δαυκεα.

Τὸ φυτόν δαυκίον τὸ καρωτὸν (daucus carota) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae), ὁ σταφυλῖνος τοῦ Διοσκορ. (3,59). Συνών. σταφυλῶνας. [**]

ἀγριοδάφνη ἡ, πολλαχ. ἀγριοδάφνη Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δάφνη.

Ὁ θάμνος βιβούρνον ἢ ψευδοδάφνη (viburnum tinus) τῆς τάξεως τῶν αἰγοκληματωδῶν (caprifoliaceae). Συνών. ἄγρια δάφνη (ιδ. δάφνη). [**]

ἀγριόδεντρο τό, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δέντρο.

1) Αὐτοφυὲς δένδρον, ὀζωδέστερον, μὲ καρποὺς καὶ φύλλα μικρότερα καὶ ξύλον πυκνότερον καὶ συμπαγέστερον, εἰδικώτερον δὲ ἢ ἀγριωτέρα μορφή ἀγρίου δένδρου καὶ δένδρον ἄγριον ἢ ἡμερον μὴ δίδον καρπὸν ἐδώδιμον ἢ ἄλλως χρήσιμον σύνηθ. (ιδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 63 καὶ 30 (1919) Λεξικογρ. Ἀρχ. 75). 2) Βότανον τοῦ γένους τοῦ γλαυκίου (glaucium) τῆς τάξεως τῶν μηκωνωδῶν (papaveraceae), γλαυκίον τὸ ξανθὸν (glaucium flavum), ἡ τῶν ἀρχαίων μήκων κερατῖτις ἑνιαχ. Συνών. ἀγριοφασουλεά, γιαιοπίκρα, μαγισσιλόχορτο. β) Γλαυκίον τὸ λειόκαρπον (glaucium leiocarpum) Θήρ. [**]

ἀγριοδέτης ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. Κεραμ. Κινίδ. Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δέτης.

Λωρίον ἐκ δέρματος αἰγὸς ἐνὸς δακτύλου πλάτους χρησιμεῖον ὡς κορδόνιον τῶν ὑποδημάτων τῆς καθημερινῆς χρήσεως (ἴσως παλαιότερον ἐγένετο χρήσις δέρματος ἀγρίου ζώου, ὅλον ἀγριμίου. Πβ. ἀγριμικὸ λουρί ἐν λ. ἀγριμικός) ἔνθ' ἄν.: Νὰ σάσῃς τὸν ἀγριοδέτη σου (νὰ σάσῃς = νὰ διορθώσῃς) Φιλότ.

ἀγριόδιανος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. διάνος.

Ἀγριόγαλλος 2, ὁ ιδ.: Ἀσμ.

Χριστέ, καὶ νὰ 'μουνε λυτό, νὰ 'βγαῖνα 'ς τὸ κυνήγι, νὰ 'πιανα δέκα πέρδικες καὶ δέκα περιστέρια καὶ δεκοχτὼ ἀγριόδιανους. [**]

ἀγριόδυσμος ὁ, ἑνιαχ. ἀγριοδυσμός Ἀθῆν. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριοδυσμούς Στερελλ. (Παρνασσ.) ἀγριόδυσμος Σύμ. ἀγριόδυσμος Πελοπν. (Μάν.) ἀγριοδυσμός Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. δυσμός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

